SANGBOG

GRUNDLOVSDAG
5. JUNI

SKAMLINGSBANKEN
MUSEUM | KOLDING

SANGE

Velkommen i den grønne lund	4
Den danske sang er en ung blond pige	5
Forelskelsessang	6
Er lyset for de lærde blot	7
Skamlingsbanken	8
Danmark gennem tusind år	9
Alle har ret til at leve	10
Udrundne er de gamle dage	11
Frit at tale	12
Jeg elsker de grønne lunde	13
Frihedens lysdøgn	14
En ny tid i Danmark	16
Noget om helte	17
Op med hænderne, Estrup!	19
Her i Danmark har vi demokrati	20
Man må trække en grænse	21
Kongesangen	22
Det haver så nyligen regnet	23
Der er et yndigt land	25
I Danmark er jeg født	26

Velkommen i den grønne lund

Tekst: N.F.S. Grundtvig, 1843 / Melodi: Erik Grip, 1983

1. Velkommen i den grønne lund
hvor fuglene de sjunge!
det høres skal: den danske mund
til sang har og en tunge.
Kan munden vi få ret på gang
til andet end at spise,
hverandet barn i Dannevang
forstår en halvkvæden vise.

2. For, hvad vi fattes først og sidst,
til lykke ej så ganske,
men lidt dog både her og hist,
det er det ægte danske.
Derom sang nys en lille fugl
i syd på Skamlings Banke
og synd det er at lægge skjul
på hele folkets tanke.

3. Vor konge er vor fuldtro ven,
som guld hans ord må skattes:
"Kom hid, I gode danemænd,
og sig os, hvad I fattes".
Hver fugl må synge med sit næb,
og livet, kan vi skønne,
var uden sang kun slid og slæb.
Velkommen i det grønne!

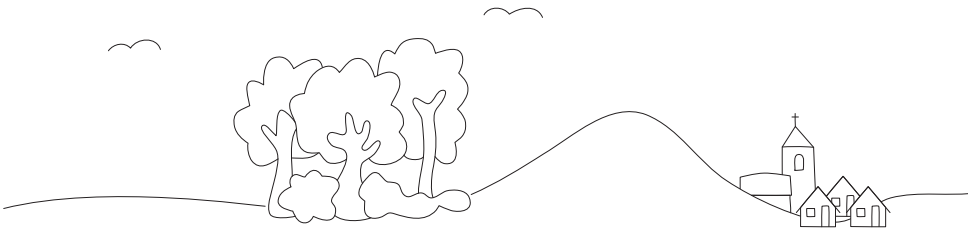

Den danske sang er en ung blond pige

Tekst: Kai Haffmann, 1924 / Melodi: Carl Nielsen, 1926

1. Den danske sang er en ung, blond pige,
hun går og nynner i Danmarks hus,
hun er et barn af det havblå rige,
hvor bøge lytter til bølgers brus.
Den danske sang, når den dybest klinger,
har klang af klokke, af sværd og skjold.
Imod os bruser på brede vinger
en sagatone fra hedenold.

2. Al Sjællands ynde og Jyllands vælde,
de tvende klange af blidt og hårdt,
skal sangen rumme for ret at melde
om, hvad der inderst er os og vort.
Og tider skifter, og sæder mildnes,
men kunst og kamp kræver stadig stål,
det alterbål, hvor vor sjæl skal ildnes,
det flammer hedest i Bjarkemål.

3. Så syng da, Danmark, lad hjertet tale,
thi hjertesproget er vers og sang,
og lære kan vi af nattergale,
af lærken over den grønne vang.
Og blæsten suser sin vilde vise,
og stranden drøner sit højtidskvad;
fra hedens lyng som fra stadens flise
skal sangen løfte sig ung og glad.

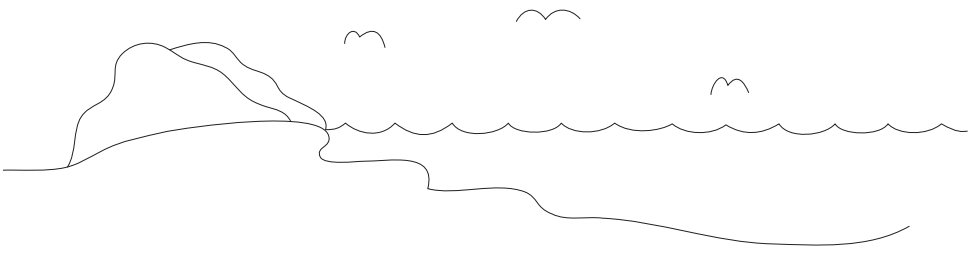

Forelskelsessang

Tekst: Jens Rosendal, 1981 / Melodi: Per Warming, 1987

1. Du kom med alt det der var dig
og sprængte hver en spærret vej
og hvilket forår blev det!
Det år, da alt blev stærkt og klart
og vildt og fyldt med tøbrudsfart
og alting råbte: lev det!

2. Jeg stormed ud og købte øl
ja, vintrens gamle, stive føl
fór ud på grønne enge
og du blev varm og lys og fuld
og håret var det pure guld
som solen – skjult for længe.

3. Og blomster åbned' sig og så
at nu blev himlen stor og blå
og stunden født til glæde
Din næve var så varm og god
og du blev smuk og fuld af mod
så smuk, jeg måtte græde.

4. Vorherre selv bød ind til fest
og kyssed hver benovet gæst
i kærlighedens sale
med øjne, undrende og blå
vi bare så og så og så
og slugte livets tale:

5. At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stort besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheden er og blir
og hvad end hele verden si'r,
så har den vore hjerter.

Er lyset for de lærde blot

Tekst: N. F. S. Grundtvig, 1839 / Melodi: Erling Lindgren, 1984

1. Er lyset for de lærde blot
til ret og galt at stave?
Nej, himlen under flere godt,
og lys er himlens gave,
og solen står med bonden op,
slet ikke med de lærde,
oplyser bedst fra tå til top,
hvem der er mest på færde.

2. Er lyset i planeter kun,
som ej kan se og mæle?
Er ikke ordet i vor mund
et lys for alle sjæle!
Det giver os for ånder syn,
som solens skin for kroppe,
det slår i sjælen ned som lyn
fra skyerne hist oppe.

3. Er lys på visse vilkår blot
så halvvejs at ophøje?
Gør det ej alle vegne godt!
Er lys ej livets øje!
Skal for misbrugens skyld måske på åndens
himmelbue vi heller mulm og mørke se
end solens blanke lue!

4. Nej, aldrig spørges det fra Nord,
vi lyset vil fordunkle!
Som nordlys i fribårne ord
det sås på himlen funkle,
og ses det skal ved nordens pol,
ej blot i kroppens rige:
midsommerens den bolde sol
vil ej for midnat vige!

5. Oplysning være skal vor lyst,
er det så kun om sivet,
men først og sidst med folkerøst
oplysningen om livet;
den springer ud af folkedåd
og vokser, som den vugges,
den stråle i vort folkeråd,
til aftenstjernen slukkes!

Skamlingsbanken

Tekst: Th. Berg / Melodi: P. Würck

1. Hist hvor kornet gyldent bølger sig for vinden,
og hvor bøgeskoven venligt titter frem,
hvor min moder kyssed' tårerne af kinden,
ligger nu i dag mit kære barndomshjem.
Skønt det næsten er en men'skealder siden,
jeg som attenårig purk derhjemme stod,
har min tanke dvælet ved det hele tiden,
lige fra den stund, da jeg mit hjem forlod.
Fra det fjerne, hjem til Danmark, iler tanken
med de lyse minder om hver sorgløs da',
jeg har tumlet mig i leg på Skamlingsbanken,
Skamlingsbanken, barndomshjemmet langt herfra.

2. Jeg er gammel, og nu har jeg kun tilbage
søde minder fra det kære, gamle land,
minder fra de glade lyse ungdomsdage,
som jeg aldrig i mit liv forglemme kan.
Fremfor alt, af denne verdens største goder
har jeg ejet her en gang på denne jord,
en elskværdig, flittig fa'r og kærlig moder,
men nu er de borte, både fa'r og mo'r.
Fra det fjerne, hjem til Danmark, iler tanken
med de lyse minder om hver sorgløs da',
jeg har tumlet mig i leg på Skamlingsbanken,
Skamlingsbanken, barndomshjemmet langt herfra.

3. O, hvor husker jeg endnu den smukke pige,
hun, som var mit et og alt, da jeg var ung,
som forlængst er vandret til de dødes rige,
og hvis tab har gjort mig livets gang så tung.
O, hvor føler jeg mig dog forladt og ene,
til den dag, thi tiden er vist grumme nær,
jeg herovre lægge skal de trætte bene,
langt fra hjemmet, og fra den jeg havde kær.
Fra det fjerne ...

Danmark gennem tusind år

Tekst: Sigurd Barrett, 2016 / Melodi: Sigurd Barrett, 2016

Danmark gennem tusind år,
vi kan se hele verden herfra, hvor vi står.
Helt fra Kronborg til Jelling og Hammershus
kan vi mærke historiens vingesus.
Danmark gennem tusind år,
du har charme og udsyn og bølgende hår.
Hvis vi favner den verden, vi ikke forstår,
så kan verden af i morgen bli' bedre end verden af i går.

1. Grauballemanden var virkelig på spanden,
han gik midt på marken og sang.
Da han blev dolket af jernalderfolket,
var vejen til mosen lidt lang.
Og Egtvedpigen, som vi troede var jysk,
hun viste sig pluds'lig at vær' klingende tysk.
Historien den er vild og den
overrasker gang på gang.

Danmark gennem tusind år,
du har charme og udsyn og bølgende hår.
Hvis vi favner den verden, vi ikke forstår,
så kan verden af i morgen bli' bedre end verden af i går.

2. Tveskæg og Blåtand var vikinger, sådan!
De samlede Norden i ét.
Så var der Saxo og konger i laksko,
som syntes, at krige var fedt.
Og Christian den 4. bygged tårne og spir,
mens Grundtvig skrev digte ned på gammelt papir,
Carl Nielsen han skrev mere
end 100 gode melodier.

Danmark gennem tusind år,...

3. Nye fabrikker, og æsler og krikker
blev afløst af biler og fly.
Muld blev til marker, og vindemølleparker
Gav ny energi til hver by.
Og mens alting buldred' stod vi danske og så,
at her midt i verden var vi pludselig lidt små,
men sammen med de andre
er fremtidshimlen smuk og blå.

Danmark gennem tusind år,...

Alle har ret til at leve

Tekst: Sigurd Barrett, 2016 / Melodi: Sigurd Barrett, 2016

1. Alle har ret til at lære,
ret til at læse en bog
og gøre, hvad end det skal være,
uanset farve og sprog.
Alle har ret til at flytte,
ingen må bindes med bånd,
enhver skal ku' regne med støtte
og be' om en hjælpende hånd.
Alle har ret til at leve
i frihed og uden frygt.
Alle har ret til at kræve
ikk' at bli' bundet eller undertrykt.

2. Alle har ret til at eje,
ret til sin sjæl og sin krop,
og børn skal ha' ret til at lege,
ikke at knokle på job.
Alle har ret til at tale,
tænke og tro, hvad de vil,
og skrive og tegne og male
sin brik i historiens spil.
Alle har ret til at leve
i frihed og uden frygt.
Alle har ret til at kræve
ikk' at bli' bundet eller undertrykt.

3. Alle har ret til at hvile,
leve så godt, som man kan,
og alle har ret til at smile,
dreng, pige, kvinde og mand.
Alle vi men'sker er lige,
ingen skal bøje sig ned,
for alle skal føle sig frie,
leve og ånde i fred.
Alle har ret til at leve
i frihed og uden frygt.
Alle har ret til at kræve
ikk' at bli' bundet eller undertrykt.

Udrundne er de gamle dage

Tekst: N. F. S. Grundtvig, 1833 / Melodi: Ida Wenøe, 2019

1. Udrundne er de gamle dage
som floder i det store hav,
og hvor sig hviler nu den svage,
dér fandt den stærke og sin grav;
men lovet være Himlens Gud!
de ædles æt dør aldrig ud.

2. Mens graven kastes, vuggen gynger,
og liv udsletter dødens spor,
så immer sig igen forynger
hver ædel slægt i syd og nord,
og mindet, som Guds miskundhed,
forplanter sig i tusind led.

3. Så lad derpå da syn os fæste,
hvad ædle kaldte livets lyst!
Ja, lad os kappes med de bedste
og vove kækt med død en dyst!
At byde den og graven trods
kan med Guds hjælp og lykkes os.

Frit at tale

Tekst: Sigurd Barrett, 2016 / Melodi: Sigurd Barrett, 2016

1. Frit at tale
om de ting, som kan ligge os på sinde,
det er samtalens smukke, dybe mening,
og med ord kan vi samles i forening.
Her er ordet frit,
og Danmark dit og mit.

2. Frit at mene
i respekt for, hvad alle andre mener.
Det er bidrag til samfundssind, der ydes,
hver gang meninger fordomsfrit kan brydes.
Her er sindet frit,
og Danmark dit og mit.

3. Frit at tænke,
frit at tro, frit at synes, frit at længes.
Det er summen af vore bedste tanker,
som bli'r samfundets klippefaste anker.
Her er målet frit,
og Danmark dit og mit.

4. Frit at samles
om hvad vi hver især kan finde vigtigt,
dele drømme og ytre, hvad vi tænker,
ingen statsmagt må lægge sind i lænker.
Her er spillet frit,
og Danmark dit og mit.

5. Frit at stemme
i respekt for de mange andre stemmer,
det er ånden fra 1849,
som til stadighed vokser og bli'r større.
Her er valget frit,
og Danmark dit og mit.

6. Frit at elske
dette land, vore forfædre har bygget.
Lad os åbne os op, men lad os værne
om den ret, som er selve livets kerne.
Udsynet er frit,
og Danmark dit og mit.

Jeg elsker de grønne lunde

Tekst: Johannes Helms, 1873 / Melodi: Albert Møller, 1873

1. Jeg elsker de grønne lunde
med tonernes vuggende fald;
jeg elsker de blanke sunde
med sejlernes tusindtal.

2. Jeg elsker hver dal, hver banke
med kornets bølgende flugt,
hvor flittige hænder sanke
af arbejdets gyldne frugt.

3. Jeg elsker de brede sletter
i sollysets sommerpragt,
i vinterens stjernenætter
bag snetæppets juledragt.

4. Forstummed hver røst i skoven,
og falmed hver gylden frugt,
faldt nat over mark og voven,
jeg fandt det dog lige smukt.

5. Om alle de drømme bristed,
du har fra din ungdom drømt,
om trængsel og nød du fristed, –
jeg elsked dig dobbelt ømt.

6. Men end er der sang i skoven,
højt bølger det røde flag;
end er der en Gud for oven,
der råder for Danmarks sag.

Frihedens lysdøgn

Tekst: Anne Vad, 2019 / Melodi: Julie Maria / Nikolaj Busk, 2019

1. Friheden bor i ideer,
der udspringer dér, hvor vi er,
så en horisont bli'r til flere.
For det er derude, det sker,
i tanke- og skabelsesrummet!
Alt nyt kommer klart for en dag.
Pist væk er alt skjult og formummet,
og tryghedens rumhavn lagt bag.

2. Friheden lyser i sproget,
som si'r, hvad vi elsker og tror;
som sender, når vejret er tåget,
et solpanel formet af ord.
Med friheden til at fortælle
forløses det, sprogets minut.
Vi husker et blad på en nælde.
En banegård helt sønderskudt.

3. Friheden danser i kroppen,
som strækker sig smidigt og rundt
mod paradisæblet i toppen
et grenbøjet buesekund.
Den frie bevæg'ligheds gave,
på tværs, over grænser og skel.
Helt fri i den kosmiske have.
Helt fri til at være sig selv.

4. Friheden ånder i lysten,
i solhverv og midsommerbål,
i blikke mod månen og kysten,
og samværets ildfulde skål.
I løfteraketter af hænder,
et men'skehavs bølgemagi,
i stemmer fra dybet, vi kender:
Erindringens syngende vi.

5. Frihed er alt, selve livet.
Med brændpunkt i tryghed og fred.
Og husk: Tag den aldrig for givet!
Det er som med stor kærlighed!
Sæt bloklys i vinduets karme.
Et minde får liv gennem dig,
et minde om tidsånd og varme
og frihedens lysdøgn i maj.

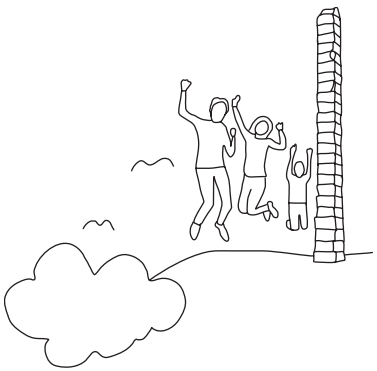

En ny tid i Danmark

Tekst: Sigurd Barrett, 2024 / Melodi: Sigurd Barrett, 2024

1. En sommerdag i juni
sprang de smukke blomster ud.
Et blomsterflor af modige ord,
som alle bragte bud
om en ny tid i Danmark,
hvor det frie ord kan gro og slå rod.
Det' en ny tid i Danmark,
duften fra blomstermarken fylder mig
med håb og med mod.

2. Historiens åg har tvunget
folk med meninger i knæ,
som en viol, der aldrig får sol
bag havens største træ.
Men en ny tid i Danmark
giver næring til, vi sammen kan gro.
Ja, en ny tid i Danmark,
hvor der fra menneske til menneske
kan bygges en bro.

3. De mange sommerfarver
kaster lys og kaster glans
midt i en tid med modgang og strid,
det er en dristig dans.
Men en ny tid i Danmark
spreder glæde, spreder håb på vor vej.
Ja, en ny tid i Danmark
varsler, at meninger kan brydes her
hos dig og hos mig.

4. I en mangfoldig verden
er der plads til hver en vækst,
som frie ord, der mødes og gror
og bli'r til fælles tekst

om en ny tid i Danmark,
hvor vi favner alle arter og køn.
Ja, en ny tid i Danmark,
værn om hver blomst, der vokser frit,
så bliver sommeren skøn.

5. Lad aldrig ordet visne,
giv det næring, lys og vand.
De mange skud, som nu springer ud,
gi'r mening og forstand.
Det' en ny tid i Danmark,
hvor forskelligheder sammen kan bo.
Det' en ny tid i Danmark,
kun med hinanden kan vi vokse,
finde fred, håb og tro.

Noget om helte

Tekst: Halfdan Rasmussen, 1955 / Melodi: Robert Normann, 1968

1. Livet er en morgengave.
Sjælen er et pilgrimskor.
Der står krokus i min have.
Der står øller på mit bord.
Under himlen hænger lærken
som et fjernt bevinget frø,
for en lærke tænker hverken
på at kæmpe eller dø.

2. Her er fredeligt og stille.
Her er ingen larm og støj.
Jeg har sået kruspersille
og et brev med pure løg.
Lad al verden slå for panden
og bekæmpe spe med spot.
Jeg vil enes med hinanden
og mig selv og ha' det godt.

3. Der er nok, som går og sysler
med at sprænge kloden væk.
Jeg vil ikke ha' skærmydsler
og kanoner bag min hæk.
Mens de andre går og sveder
for at gi' hinanden lak,
vil jeg pusle med rødbeder,
selleri og pastinak.

4. Jeg vil ikke slås med bisser.
Jeg vil så og ikke slå.
Selv de rødeste radiser
kan man roligt lide på.
Der er nok af danske helte,
som er danske hele da'n
og går rundt og spænder bælte,
mens de råber: fy for fa'n!

5. Samson gik og styrted templer.
Peter Freuchen knak sit ben.
Ak, mod disse to eksempler
er min dåd en sølle en.
Jeg har aldrig dræbt filistre
eller kæmpet med en haj.
Og når stærke mænd bli'r bistre,
syn's jeg, det er synd for mig.

6. Tiden går og tiden hverver
store mænd til mandig dåd.
Jeg, reserven blandt reserver,
bryder ofte ud i gråd.
Jeg får nerver og migræne,
blot jeg skær mig på en dolk
og vil hel're slå min plæne
end slå løs på pæne folk.

7. Livet er en dejlig gave.
Jorden er en herlig jord.
Der er øller i min mave.
Der står krokus på mit bord.
Når reserverne skal stille
for at splitte kloden ad,
skriver jeg med kruspersille
verdens mindste heltekvad.

Op med hænderne, Estrup!

Tekst: Sigurd Barrett, 2024 / Melodi: Sigurd Barrett, 2024

Op med hænderne, Estrup!
Magtens spil er slut!
Op med hænderne, Estrup!
Snart så bli'r du skudt.
Op med hænderne, Estrup!
Du går ikke fri!
Op med hænderne, Estrup!
Din tid er forbi!

1. Som statsminister laved' han de fleste love selv.
De andre synt's, det var så træls, at han sku' slås ihjel.
En ung mand var så træt af hans regeringsmonopol,
at han stod gemt bag busken og sprang frem med sin pistol:
Op med hænderne, Estrup! ...

2. Men Estrup han var ligeglad, han børstede sit tøj.
Så gik han til en hyggefest, hvor stemningen var høj.
Han fik en dejlig middag, som var skøn og delikat.
Først senere kom det frem, at der var sket at attentat!
Op med hænderne, Estrup! ...

3. Og folket synt's at Estrup var en kæmpe superhelt.
De klapped' ad ham både øst og vest for Storebælt.
Han misbrugte en grundlovstekst i næsten 20 år
og styred' landet selv, indtil han ik' ha'd mere hår.

Op med hænderne, Estrup!
Magtens spil er slut!
Op med hænderne, Estrup!
Snart så bli'r du skudt.
Op med hænderne, Estrup!
Du går ikke fri!
Op med hænderne, Estrup!
Din tid er forbi!

Her i Danmark har vi demokrati

Tekst: Sigurd Barrett, 2024 / Melodi: Sigurd Barrett, 2024

1. Der er oligarki, hvor magten styres af de rige.
Der er autokrati, hvor folket ik' har no'ed at sige.
Der er teokrati, hvor det er præsterne, der styrer,
uanset hvem de er, er deres biler meget dyre.

Men her i Danmark har vi demokrati,
demo, demo, demo, demo, demokrati.
Det' folkets stemmeret, og det kan vi li',
det' dælendulme dejligt, vi har demo, demo, demokrati.

2. Der er patriarkat, hvor ingen kvinder må bestemme,
der er matriarkat, hvor mændene skal blive hjemme,
en diktator har magt, så ingen tør at gøre noget,
ingen si'r ham imod, selv om han tit har knald i låget.

Men her i Danmark har vi demokrati,
demo, demo, demo, demo, demokrati.
Det' folkets stemmeret, og det kan vi li',
det' dælendulme dejligt, vi har demo, demo, demokrati.

3. Når der kommer et valg, skal vi til urnerne og stemme.
Det' en ret, som vi har, og man bør ikke blive hjemme.
Og når alt er talt op, så kan man danne Folketinget.
Der var no'n, der blev valgt, og der var no'n, der skred i svinget.

For her i Danmark har vi demokrati,
demo, demo, demo, demo, demokrati.
Det' folkets stemmeret, og det kan vi li',
det' dælendulme dejligt, vi har demo, demo, demokrati.

Ja, her i Danmark har vi demokrati,
demo, demo, demo, demo, demokrati.
Det' folkets stemmeret, og det kan vi li',
det' dælendulme dejligt, vi har demo, demo, demokrati.

Man må trække en grænse

Tekst: Sigurd Barrett, 2015 / Melodi: Sigurd Barrett, 2015

1. Når en stemme bli'r hørt, bli'r et menneske set
i respekt for historien og alt, som er sket.
Når man evner at møde den udstrakte hånd,
da kan fællesskab gro, da kan folk knytte bånd.
Man må trække en grænse, men hvor skal den gå?
Syd for Flensborg, ved Kiel eller ved Aabenraa?
Uanset hvor den går, er der meget på spil,
for i hjerterne ved vi, hvor vi hører til.

2. Der er plads til de mange og plads til de få,
i respekt for hinanden går tiden i stå,
når man dvæler en stund ved den kraft, som det får,
når man rummer det men'ske, man ikke forstår.
Man må trække en grænse, men hvor skal den gå?
Syd for Flensborg, ved Kiel eller ved Aabenraa?
Uanset hvor den går, er der meget på spil,
for i hjerterne ved vi, hvor vi hører til.

3. Hvis man ved, hvor man selv hører til i sit sind,
kan man let lukke tanker og budskaber ind.
Og vi siger det gerne med toner og ord:
at vi ved, hvem vi er, uanset hvor vi bor.
Man må trække en grænse, men hvor skal den gå?
Syd for Flensborg, ved Kiel eller ved Aabenraa?
Uanset hvor den går, er der meget på spil,
for i hjerterne ved vi, hvor vi hører til.

4. Vi har sprog, vi har sang, vi har mening og mod,
vi har fremtiden liggende her for vor fod.
Hvis vi rummer den fortid, som sammen os bandt,
gi'r det liv til den fællesskabsånd, som vi fandt.
Man må trække en grænse, men hvor skal den gå?
Syd for Flensborg, ved Kiel eller ved Aabenraa?
Uanset hvor den går, er der meget på spil,
for i hjerterne ved vi, hvor vi hører til.

5. Lad da stemmerne klinge, lad sproget få lyd,
så det danner en akse fra nord og til syd.
For vor frihed sker fyldest, når alle forstår:
det er i vore hoveder, grænserne går.
Man må trække en grænse, men hvor skal den gå?
Syd for Flensborg, ved Kiel eller ved Aabenraa?
Uanset hvor den går, er der meget på spil,
for i hjerterne ved vi, hvor vi hører til.

Kongesangen

Tekst: Sigurd Barrett, 2024 / Melodi: Sigurd Barrett, 2024

Forbundne, forpligtet, for Kongeriget Danmark.
Forbundne, forpligtet, for Kongeriget Danmark.

1. Forbundne med hinanden
og med det, der er større end os.
Forbundet tæt med verden,
det er bedre at kæmpe for fred
end at skændes og slås.

Forbundne, forpligtet, for Kongeriget Danmark.
Forbundne, forpligtet, for Kongeriget Danmark.

2. Forpligtet til at favne
de værdier, vi sammen har skabt.
Forpligtet dybt i hjertet,
for den frihed, som Grundloven gav os,
må aldrig gå tabt.

Forbundne, forpligtet, for Kongeriget Danmark.
Forbundne, forpligtet, for Kongeriget Danmark.

3. For Kongeriget Danmark
og de bånd, som vi altid har haft,
skal vi som folk stå sammen,
for med tillid og vilje og mod
får vi styrke og kraft.

Forbundne, forpligtet, for Kongeriget Danmark.
Forbundne, forpligtet, for Kongeriget Danmark.

Det haver så nyligen regnet

Tekst: Johan Ottosen, 1890 / Melodi: Dansk folkemelodi

1. Det haver så nyligen regnet,
det har stormet og pisket i vor lund.
Frø af ugræs er føget over hegnet,
åg på nakke og lås for vor mund.
Årets løb har sin lov,
der blev lyst i vor skov,
ak, hvor kort, indtil alt er stormens rov.

2. Det har regnet - men regnen gav grøde,
det har stormet - men stormen gjorde stærk.
Som de tro'de, at skoven alt var øde,
så de vårkraftens spirende værk.
For de gamle, som faldt,
er der ny overalt,
de vil møde, hver gang der bliver kaldt.

3. Og de tro'de, at hjertebånd kan briste,
og de tro'de, at glemmes kan vor ret!
De skal vide, de aldrig ser de sidste,
de skal vide, at ingen bliver træt.
Thi som årene randt,
sås det: båndene bandt,
kræfter fødtes for kræfterne, som svandt.

4. De kan spærre med farver og med pæle,
de kan lokke med løfter og med løn, -
fælles sprog giver vore tanker mæle,
fælles vilje gør kampdagen skøn.
Nye stridsmænd skal der,
nye stridsmænd skal her
slutte kreds om den fane, vi har kær.

5. Ja - det haver så nyligen regnet,
og de træer de drypper endnu,
mangen eg er for uvejret segnet,
men endda er vi frejdige i hu;
viger ej ud af spor,
for vi kender det ord:
Det har slet ingen hast for dem, som tror.

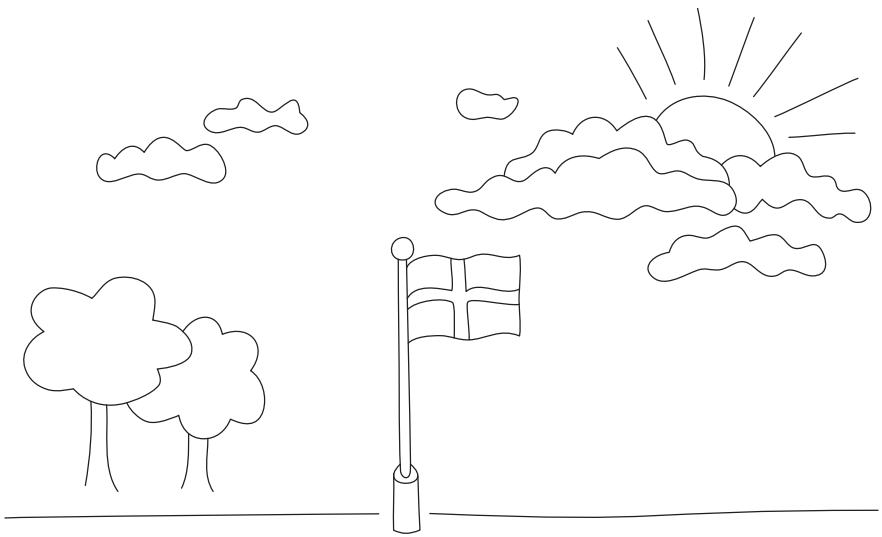

Der er et yndigt land

Tekst: Adam Oehlenschläger, 1819 / Melodi: H. E. Krøyer, 1835

1. Der er et yndigt land,
det står med brede bøge
|: nær salten østerstrand; :|
det bugter sig i bakke, dal,
det hedder gamle Danmark,
|: og det er Frejas sal. :|

2. Der sad i fordums tid
de harniskklædte kæmper,
|: udhvilede fra strid; :|
så drog de frem til fjenders mén,
nu hvile deres bene
|: bag højens bautasten. :|

3. Det land endnu er skønt,
thi blå sig søen bælter,
|: og løvet står så grønt, :|
og ædle kvinder, skønne mø'r
og mænd og raske svende
|: bebo de danskes øer. :|

4. Hil drot og fædreland!
Hil hver en danneborger,
|: som virker, hvad han kan! :|
Vort gamle Danmark skal bestå,
så længe bøgen spejler
|: sin top i bølgen blå. :|

I Danmark er jeg født

Tekst: H.C. Andersen, 1850 / Melodi: Sigurd Barrett

1. I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme,
der har jeg rod, derfra min verden går.
Du danske sprog, du er min moders stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.
Du danske, friske strand,
hvor oldtids kæmpegrave
stå mellem æblegård og humlehave.
Dig elsker jeg! – Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

2. Hvor reder sommeren vel blomstersengen
mer rigt end her, ned til den åbne strand?
Hvor står fuldmånen over kløverengen
så dejligt som i bøgens fædreland?
Du danske, friske strand,
hvor Dannebrogen vajer.
Gud gav os den, Gud giv den bedste sejer!
Dig elsker jeg! – Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

3. Engang du herre var i hele Norden,
bød over England, – nu du kaldes svag,
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder.
Gud giv dig fremtid, som han gav dig minder!
Dig elsker jeg! – Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

4. Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders bløde stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand
med vilde svaners rede,
I grønne ø'r, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg! – Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!